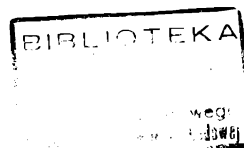

25 lipca 1925 r.

2

URZĄD PATENTOWY

C13d 3/12

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 1712.

Kl. 89 c 13.

Curt Goerlitz
(Hessisch-Oldendorf, Niemcy)
i Lehmann & Voss
(Hamburg, Niemcy)

Sposób odcyszczania i odbarwiania soków zawierających cukier.

Zgłoszono 30 marca 1922 r.

Udzielono 5 marca 1925 r.

Do oczyszczania soków, zawierających cukier był używany dotąd odbarwiający węgiel lub t. p. i to zazwyczaj w dość znacznej ilości, przyczem te materiały odbarwiające były zawsze bardzo kosztowne i nawet przy ponownem używaniu węgla odbarwiającego w znany sposób, koszt węgla odbarwiającego wzrastały do znacznych kwot.

Obecnie ujawnionem zostało, że wystarczy zdumiewająco mała ilość węgla odbarwiającego jeżeli, uchylając się od dotychczasowego sposobu obrabiania węgla odbarwiającego, jednocześnie działa się przy pomocy innych środków odbarwiających i tworzy się osad razem z wapnem. Przytem osadzają się niespodziewanie duże ilo-

ści zabarwiających części składowych, które można odfiltrować podczas gdy oczyszczony sok cukrowy otrzymuje klarowną i czystą barwę.

Postępuje się właściwie w sposób następujący: używa się np. na 1 cm³ gęstego soku saturacyjnego od 50 do 60° Brix, od 2 do 3 litrów mleka wapiennego, a w razie potrzeby i więcej, następnie dodaje się mieszaninę krzemionki z mąką drzewną (w stosunku 1:2), również 2 do 3 litrów, a w razie potrzeby i więcej, i tylko 300 do 500 g odbarwiającego węgla.

Następnie odpowiednio reaguje się na tę mieszaninę, przy temperaturze mniej więcej 90° C kwasem węglowym lub kwasem siarkowym do 0,01—0,02 stopniowej reak-

cji alkalicznej, poczem nagrzewa się do mniej więcej 100°, a w razie potrzeby i więcej.

Następnie sok daje się łatwo odfiltrować przy pomocy prasy, wydając dobre makuchy, które po wyparowaniu prasy zostają znów zwrócone do pierwszej saturacji lub do rozdzielacza, aby uniknąć długotrwałego odcukrzania i aby później całkowicie wyzyskać odbarwiający węgiel podczas działania węgla odbarwiająco na rzadki sok.

Praktyczne próby wykazały, że z gęstego soku, traktowanego w powyższy sposób, można otrzymać zupełnie biały cukier.

Do użytku nadaje się węgiel odbarwiający, znajdujący się w handlu pod nazwą „L & V”, osadzony z substraktu krzemienego kwasu. Jednak nadają się do tego i inne węgle odbarwiające np. węgiel kostny.

Gdyby podana ilość 300—500 g węgla odbarwiającego na 1 cm³ soku o 50 do 60° Brix, wyjątkowo okazała się niewystarczająca,

to tę ilość należy bardzo nieznacznie powiększyć w drodze prób.

Zastosowując nowy sposób, staje się użyteczny i taki węgiel odbarwiający, który dotąd nie mógł być używany z powodu nieodpowiedniego ziarnkowania.

Zastrzeżenie patentowe.

Sposób oczyszczania i odbarwiania soków, zawierających cukier, w szczególności zaś gęstych soków przy pomocy węgla odbarwiającego lub temu podobnych materiałów, znamienny tem, że sok miesza się z wapnem, krzemionką, mąką drzewną i małą ilością węgla odbarwiającego, następnie nasycy się kwasem węglowym lub kwasem siarczanym do słabej reakcji alkalicznej, poczem nagrzewa się do mniej więcej 100° C i wreszcie filtruje.

Curt Goerlitz

Lehmann & Voss.

Zastępca: I. Myszczyński,
rzecznik patentowy.